

ΕΤΟΣ Ζ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 327

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομῆς προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμὴ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἱπποκράτους ἀριθ. 5, πρὸς τῇ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Μαΐου 1885

ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

Ὁ πρῶν πρωθυπουργὸς μὴ ἀποφασίσας νὰ παραιτηθῇ εὐθὺς μετὰ τὴν 7 Ἀπριλίου εἶχε προετοιμάσει καὶ τὸν βασιλικὸν λόγον διὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς. Ὁ Ἀσμοδαῖος κατορθώσας ν' ἀνεύρῃ ἀντίγραφον αὐτοῦ, προσφέρει σήμερον αὐτὸ εἰς τοὺς ἀναγνώστας του διὰ νὰ μὴ μείνῃ ὀλοτελῶς ἄγνωστον εἰς τὴν ἱστορίαν τὸ σπουδαῖον αὐτὸ ἔγγραφο, ὅπερ ἔνεκα τῆς κατόπιν λεηθείας περὶ παραιτήσεως ἀποφάσεως ἔμεινεν ἄχρηστον.

Κύριοι βουλευταί.

Μετὰ χρόνους βλέπω συνηγμένους περὶ ἐμὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους. Χαίρω ἰδίως ἐπαναδύσκων τὸν κ. Βουλγιώτην, τὸν κ. Κορσονάκον, τὸν κ. Καρτάλην μετὰ τοῦ συγδυσμοῦ των καὶ τινὰς ἄλλους θεῖα συνάρει διασωθέντας κατὰ τὸ ναυάγιον τῆς 7 Ἀπριλίου καὶ λυποῦμαι διότι δὲν βλέπω τὸν κ. Καλλιγὰν, τὸν κ. Στεφανίδην, οὗ ἡ ζωηρότης θὰ ἐδιπλασιαζέτο κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον, ἀμφω τῷ Βαλαωρίτῃ, τὸν κ. Σκουλούδη μετὰ τῆς γενειᾶδος του καὶ τοῦ κ. Πετρίτη, τὸν κ. Κασσιμάτην, τὸν κ. Σταμούλην καὶ πρὸ πάντων τὸν κ. Κοντόσταυλον, τὸν μεγαλόνουν ὑπουργὸν τῶν Ἑξωτερικῶν μου. Ἀλλ' αὕτη εἶνε ἡ τύχη τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἐν Ἑλλάδι εἰς πᾶσαν ἐποχὴν. Εἰς αὐτοὺς ἔλαχεν ὁ μαῦρος κληρὸς καὶ διὰ τοῦτο σήμερον εἰς τὴν θέσιν των καθήται ὁ κληρὸς μελανεμοῦν.

Αἱ σχέσεις μου μετὰ τῶν ξένων δυνάμεων εἶνε φιλικαί. Πρὸ πάντων μετὰ τῆς ἀγαπητῆς Αὐστρίας ἥτις ἀείποτε ἐπροστάτευσεν τὸν Ἑλληνισμόν. Αἱ στρατιωτικαὶ μουσικαὶ διατάξεις ἔλαβον νὰ μὴ θωσὶ τοὺς βασιλικούς ὕμνους τῶν ξένων ἐθνῶν διὰ νὰ δύνανται ν' ἀνακρούσιν αὐτοὺς ἐν ἀνάγκῃ. Ἡ πλατεῖα τοῦ Συντάγματος. Ἦνεν ἀληθὲς, ὅτι ἐξήλθεν ἀπὸ τῆς σημαίας πρὸς τῶν Βουλγάρων ἐν Φιλιππουπόλει, πρὸς τὸν ἀστυνόμον αὐτοῦ, ὅτι αἱ σημαὶ ἐκεῖναι νὰ ἦσαν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τοῦτο δὲ ἐκείναι πρὸς κατὰ καὶ ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ ζυδοῦν τὸν λαόν. Ὁ λαὸς οὐκ ἔλαβεν ὅμοιον, δὲν ἀναγνωρίζει· εἰμὴ μόνον δύο σημαίας, τὴν σημαίαν τῆς προόδου

καὶ τὴν «Σημαίαν» τοῦ Λονδίνου εἰς τὴν ὁποίαν εἶνε ἐντεῦθεν ἀνταποκριτὴς ὁ κ. Λάμπας.

Ἐπίσης φιλικαί εἶνε αἱ σχέσεις τῆς κυβερνήσεώς μου μετὰ πασῶν τῶν ἐνταῦθα τραπεζῶν. Μετὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἰδίως, τῆς πόλεως εἰς ἣν στρέφονται οἱ αἰῶνιοι τοῦ ἑλληνισμοῦ πόθοι. Μετὰ τῆς τραπεζῆς ταύτης συνέδισεν ἡ κυβερνήσις μου σχέσεις ἀρρήκτους καὶ δύναται νὰ θεωρηθῇ αὕτη ὡς ἡ ἀγία τράπεζα τοῦ Κράτους περὶ τὴν ὁποίαν ἱερουργεῖ ὁ κ. Τρικούπης, ὁ κ. Ἀθηνογένης καὶ ὁ κ. Σκουλούδης.

Περὶ τῆς Κωπαιδῆς δὲν δύναμαι νὰ σᾶς εἰπω τίποτε διότι εἶνε ἀπόρρητον τοῦ Κράτους. Ἄλλως περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀνέλαβε νὰ διαφωτίσῃ τὸ κοινὸν ὁ κ. Μπογιατσόγλου.

Ἡ κυβερνήσις μου θὰ ἐπιδιώξῃ τὸ ἰσοζύγιον, τὸ ὁποῖον τακτικὰ τῶρα πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐπιδιώκει καὶ καταδιώκει χωρὶς νὰ δύναται νὰ τὸ συλλάβῃ. Ἐλπίζει ὅμως ἐρέτος νὰ τὸ κατορθώσῃ χάρις εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν δύο λαγωνικῶν τοῦ κ. Σταμούλη, ἅτινα προσφέρει ὁ φιλόπατρις ἀνὴρ εἰς τὴν κυβερνήσιν, μὴ δυνάμενος πλέον νὰ τὴν ἐξυπηρετήσῃ διὰ τῆς ψῆφου του καὶ μὴ δυνάμενος νὰ τὰ διατρέφῃ.

Ἡ κυβερνήσις μου ἐμερίμνησε καὶ θέλει ἐξακολουθήσῃ νὰ μεριμνᾷ περὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν κλάδων τῆς διοικήσεως καὶ ἀπόδειξις εἶνε ὅτι ἐφρόντισεν νὰ εὐρύνη καὶ ἀνακαινίσῃ ὅλα τὰ καταστήματα τῶν ὑπουργείων. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ταμεῖα τοῦ κράτους δυστυχῶς ἔνεκα τῶν πολλῶν βροχῶν καὶ τῆς ἀποτυχίας τῶν Ἀγγλων εἰς τὸ Σουδάν δὲν διετέλουν εἰς καλὴν κατάστασιν, ὁ ἀξιοτίμος ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν κατέβλεπεν ἐξ ἰδίων του τὴν διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν δαπάνην. Μάλιστα οὐ μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ συντελεσθῇ τὸ ἔργον τοῦ λιμένος Κατακόλου ὁ ἀφιλοκέρδης ἀνὴρ κατέβλεπεν ἐκ τοῦ ὑστερήματός του σπουδαῖον χρηματικὸν ποσόν.

Ὅλοι οἱ φόροι θὰ διατηρηθῶσι. Καὶ ἐπειδὴ παρατηρήθη ὅτι ὁ φόρος περὶ καπνὸν ἀπέτυγεν ἐπειδὴ ὅλαι αἱ καπνοδόχοι καπνίζουσι χωρὶς νὰ φόρολογῶνται, διὰ τοῦτο θὰ διορισθῶσι καὶ εἰδικαὶ καπνοφάνται ἐπὶ τῶν στεγῶν τῶν οἰκῶν. Πάντα τὰ μονοπωλία θὰ διατηρηθῶσι, ἰδρυμένου καὶ νέου, τοῦ μονοπωλίου τῶν ἐκ Μεσσολογγίου ὑπαλλήλων.

Περὶ στρατοῦ ἐλήφθη ἤδη πᾶσα δυνατὴ πρόνοια. Γενόμενόν λάθος περὶ τὴν καταμέτρησιν αὐτοῦ, ἀγνοοῦμεν ἀκόμη ἂν ἀποτελεῖται ἐκ 32 ἢ 22 χιλιάδων. Περὶ τῆς ἀναμορφώσεως αὐτοῦ ἐργάζεται δραστήριος ἡ ἐνταῦθα γαλλικὴ ἀποστολή, εἰς ἣν προστεθῆσεται καὶ ὁ ὑπομοιράρχης κ. Λαπαθιώτης ἐπιδείξας τελευταῖον εὐτακτον ἱκανότητα. Περὶ τῶν ναυτικῶν δύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι

έχουσιν ἄριστα, ἐκτός δὲ τῆς ὑπὸ τὸν νύκταρχον Λεξὲν ἀποστέλλης προσκληθῆσεται καὶ εἰδικὸς ὀρνιθολόγος ἐξ Εὐρώπης διὰ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς Κίτσης, τῆς Κίχας καὶ τοῦ λαιποῦ ναυτικοῦ πτηνοτροφείου.

Ἡ κυβερνήσις μὲν ἐμεριμᾷ καὶ περὶ ταχέως ἀποπερατώσεως τῶν παρόρων ἔργων πρὸς δημοτικὰς συγκοινωνίας. Πολλὰ δὲν κατέσκευάσθησαν εἰσέτι ἐν τούτοις ἐλήφθη φροντίς νὰ διορισθῇ μέγας ὀρνιθολόγος οδοστατῶν πρὸς φύλαξιν αὐτῶν, καὶ τοῦτο, κύριοι βουλευταί, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀληθὴς πρόοδος.

Δέομαι τοῦ Ὑψίστου, κύριοι βουλευταί, ἕπως προφυλαττῇ ὑμᾶς καὶ κυρίως τοὺς ἀνέκοντας εἰς τὴν πλειονοψηφίαν ὑμῶν, ἐμπνέει δὲ εἰς τὸν λαὸν ὑπομονὴν καὶ ἀπάθειαν.»

ANEMOMAZOMATA

Ἦνοιζε λοιπόν, ἦνοιζε καὶ ἡ μετὰ τόσων παλμῶν ἀναιμενομένη νέα βουλή! Καὶ μετ' αὐτῆς ἦνοιζε καὶ ὁ ἀπνταγῶς ἐλληνικὸς κόσμος τὸ στόμα του δεκάπηχον ἐκ τῆς περιεργείας, ἀποβλέπων πρὸς τὴν νεήλυδα καὶ παρακολουθεῖν καὶ τὸ μικρύτερον κίνημά της καὶ τὸ ἐλάχιστον διαδήματά της καὶ τὸν βραχύτερον λόγον της καὶ τὸ τελευταῖον νεῦμά της. Δὲν εἶνε δὲ καθόλου παράδοξος ἡ πρωτοφανὴς αὕτη περιέργεια, ἀφοῦ πρωτοφανὴς σχεδὸν εἶνε καὶ ἡ ὄψις καὶ ἡ ἀποστολὴ τῆς βουλῆς ταύτης. Μετὰ τὴν βροχὴν καὶ τὸν ἀνεμὸν καὶ τὴν καταιγίδαν περιλαμπῆς καὶ φωτεινῆς ἐμφανίζεται εἰς τὸν οὐρανόν, ὑπάρχουσιν παρήγαντος μελλούσης εὐδίας καὶ γαλήνης, ἡ ἥρις. Ἀπαρραλλάκτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν ἐτελέσθη ἐσχάτως εἰδὸς τι μικρᾶς σιωπηλῆς εἰρηνικῆς ἐπαναστάσεως. Καὶ μετὰ τὴν σύγχυσιν καὶ μετὰ τὴν ἀνατροπὴν καὶ μετὰ τὴν ἀναστάτῳσιν, ἦν ἐπέφερον αὕτη, ἡ νέα βουλὴ ἔρχεται νὰ καθησυχᾷ τὰ πνεύματα, νὰ καταπαύσῃ τὴν σύγχυσιν, νὰ κατατάξῃ πᾶν πρᾶγμα καὶ πάντα ἄνθρωπον εἰς τὴν θέσιν του, νὰ ἐξείρῃ τὰς βάσεις τῆς ἐργασίας τοῦ μέλλοντος. Δικαίᾳ ἐπομένως εἶνε ἡ ἀτενὴς προσοχὴ, μεθ' ἧς παρακολουθοῦνται οἱ πρῶτοι ἐπιβηματισμοί της. Ἀλλ' ἀνάλογος πρὸς αὐτὴν πρέπει νὰ εἶνε καὶ ἡ προσοχὴ τῶν προκαλεσάντων τὴν περιέργειαν ταύτην καὶ ὑποχρεωμένων νὰ τὴν ἱκανοποιήσωσι. Διότι τὸ ἐκ περιεργείας ἀνοιγμὰ τοῦ στόματος δὲν βραδύνει νὰ καταλήξῃ εἰς χάσμημα, ὅταν ἡ αἰτία, ἧτις τὸ ἐπροκάλεσε, φανῇ ἐκλείπουσα.

Τὴν ἐπανορθωτικὴν ὁμως, ὡς ὠνομάσθη, καὶ εἰρηνικὴν σημασίαν τῆς πολιτικῆς ἰσίδος μάτην θνήσκειται κανεὶς εἰς τὰ χρώματά της. Ὅχι ἐπτά, ἀλλὰ δεκάπηχον τὸ ὀλιγώτερον διακρίνονται ἀπὸ τοῦδε καὶ δι' ὀλογύμιον ὀρθαλμοῦ ἐν αὐτῇ, ἀλληλοσυγγραμμένα καὶ διεστῶτα. Ἀπὸ τῆς νεκρικῆς ὠχρότητος τοῦ κ. Μεσσαπνέζης μέχρι τοῦ θαμβοῦντος ἐρυθροῦ τοῦ κ. Χοϊδᾶ, μετὰ τὸ ὅποιον ὁ ἐξ Ἀθηνῶν, ἀλλ' ἴσως καὶ ἀπὸ τὴν Πολυνήσιαν, ἀνταποκριτὴς τοῦ «Νέου Ἑλ. Τύπου» τῆς Βιέννης, ζητεῖ νὰ περιβάλῃ καὶ τὸν εὐφαιότερον τῶν Ἑλλήνων πολιτευτῶν κ. Ἀριστείδην Οἰκονόμον, χαρακτηρίζων αὐτὸν σοσιαλιστὴν δημοκράτην.

Ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρεως ἦτο λίαν ἐξαιρετικὴ. Ἡ κοίτη τοῦ βουλευτηρίου αἰθουσα ἐφαίνετο ἀνακαινισθεῖσα. Ὡς διὰ μαγείας εἶχεν ἀποβάλῃ τὴν ζοφερὰν ἐκείνην ὄψιν τῆς καὶ τὴν αὐστηρὰν σκιερρότητα. Αἱ ἐδρᾶι καὶ τὸ δάπεδον κεκαλυμμένα διὰ λινῶν ἐλεόκαζον ὡς ἀποβαλόντα ρύπον τινά, ὅστις πρότερον τὰ ἐκάλυπτε. Περὶ τὰς εἰς αὐτομάτου φειδότητος ἐπλημμύρει καὶ αἰθουσαν καὶ θεωρεῖται καὶ περιβόλον καὶ ἔξω τὴν ὁδόν, χάρις καὶ εἰς τὴν ὡ-

ραίαν ἐκρινὴν ἡμέραν. Κόμματα πῶτος κατῆσαν ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν παραθύρων ἐν ταῖς περικλειστικαῖς χώραις, ὅν ὅλλοτε βλέπων ὑπὸ τὸ ἥμισυ τῆς ἐσπέρας καὶ τὴν αμυδρὰν τοῦ περιόρωτος λαμπρὴν ἠδύνατο νὰ ἐκλάβῃ ὡς βαθὺν ὑπόγειον ἔκδοον. Ὅχι κατὰ τὴν ἀρχὴν ὅμως ποτὲ εἰς αὐτὴν καὶ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς φιλοπατρίας;

Ἀπελπιστικὴ ἐν τούτοις ἦτο ἡ θεὰ τῆς αἰθούσης διὰ τὸν «Ἀσμοδαῖον». Πόσαι προσφιλεῖς αὐτῷ μορφαί, πόσαι γινώριμοι φυσιογνωμαί, πόσαι ἀγαπήτοι τοῦ τύποι ἔλειπον! Ἡ ὀλυμπία κορυφὴ καὶ οἱ πηχυοὶ μύστακες τοῦ Στεφανίδου δὲν προσέβλεπον πλέον ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐν τῇ δεξιᾷ θέσεώς του, μάτην ἀνεξήτει τις τὸν Ἰκασσιματὴν, ἡ κοιμημένη μετ' ἀνοικτοῦ ὀρθαλμοῦ κεφαλὴ τοῦ Κοντοπυλίου δὲν ἐφαίνετο πρὸς τὴν χεῖρα τοῦ Μανδύλου δὲν ἐστύλινον πλέον ἐκ τῶν προεδρείων, ὁ Καλλιγᾶς οὐδαμῶς διεκρίνετο περιέρων τὸ δεξιὸν ὑπογένηιον καὶ τὴν ἰχθυετικὴν ριὰ τοῦ! Τί μεταβολή! Καὶ τί ἐρήμωσις! Ὁ «Ἀσμοδαῖος» περίλυπος ἐσυλλογιζέτο πῶς θὰ δυνηθῇ νάνοξῃ εἰς τοιοῦτον χωρισμὸν, καὶ ἐπεθύμησε νὰ εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν του κανὲν τῶν μανδύλων ἐκείνων, ἅτινα ἐπρόσθεσε καθὰ λέγεται τελευταῖον ἀμερικανὸς τις, τῶν ὀρεγομένων δι' ὑγροῦ τινὸς ἀπεσταγμένου ἐκ σκοροδίων ὅπως προαλλῶσι τὰ δάκρυα κατὰ δούλησιν, ἵνα δυνηθῇ τοῦλάχιστον νὰ κλαύσῃ, πρῶτην φορὰν ἐπὶ ζωῆς του, τοὺς ἀπόντας.

Ἐλεπεν ὁμως, ἔλειπε καὶ αὐτὸς ὁ κατ' ἐξοχὴν ἥρωας καὶ προστάτης του, ἡ ἀδυναμία του καὶ ἡ ἐμπνευσίς του, ὁ ἀνεκτίμητος Μαικήας του, ὁ τέως πρωθυπουργός. Ἐλεπε δὲ ἐπίτηδες φαίνεται παρ' ὅλα τὰ διαδοθέντα περὶ τῆς ἀσθενείας του. Τοῦτο γαλλιστὶ λέγεται briller par l'absence. Νὰ τὸν ἐφώτιζε τοῦλάχιστον τῶρα ὁ Θεὸς νὰ ἔλαμπε κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ καθ' ὅλας τὰς λοιπὰς συνεδριάσεις ὅλης τῆς μελλούσης περιόδου! Ὅχι ἦτο τὸ σωττότερον καὶ τὸ μᾶλλον φιλόπατρι πρᾶγμα, τὸ ὅποιον θὰ ἐκκινετο εἰς τὴν ζωὴν του.

Οἱ κληρικοὶ ἐπῆγαν ὅλοι καὶ ἐκάθησαν ὡς σύννεφον εἰς τὴν τρικουπικὴν πτέρυγαν. Καὶ τὸ περίεργον αὐτὸ κατὰ σύμπτωσιν ἴσως μοιραῖαν καὶ λίαν ἐνδεικτικὴν βλέπων τις δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ μίαν ἐπιφώνησιν εἰς τοῦτο:

— Μὴ πικροῦ λοιπόν θὰ τὸν καταδιώκῃ ἡ μαυρίλα;

Ἐφημερίδες τινὲς ἀνέφερον, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἀναγινώσκων τὰς εἰς τὰς γενομένας ἐκλογὰς ἀναφερομένας περιόδους τοῦ βασιλικοῦ λόγου ἐμειδία. Ἡθελήσαν δὲ νὰ ἐξηγήσωσι τοῦτο, ὡς ὑποσημαίνον τὸ ἄκαιρον αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ περιστάσει. Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἴσως πιθανώτερον, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐμειδία συλλογισόμενος κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν τὰ ὑποσχεθέντα αὐτῷ ποτὲ τέσσαρα πέμπτα;

Ἀλλὰ λοιπόν, ὅτι καὶ ἂν ἔλθῃ καὶ εἰς μικρὴν ἐπαφὴν πρὸς τὸν κ. Τρικουπὴν θὰ ὑφίσταται θάλασσαν ἢ καταστροφὴν; Τί γροῦσουσι! Τόσον καιρὸν τῶρα ὁ Βικτωρ Οὐγκὼ παρὰ τὸ βαθύ γῆρας του διετηρεῖτο ἀμειλίχως καὶ υγιεινῶς. Ἐφέτος μόλις τὸν συνεχάρη ἐπὶ τῇ ἀμφιερῇ του ὁ τέως πρωθυπουργός μας, καὶ ἀποθνήσκει.

